

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 24 oktober 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan twee klachten van Franstalige inwoners van Voeren, mevrouw [...] en de heer [...], wonende [...]3790 Sint-Martens-Voeren, aan wie een Franse vertaling van een hen betreffend uittreksel uit het huwelijksregister werd geweigerd. Het gemeentebestuur van Voeren heeft hen laten weten dat zulks onmogelijk was krachtens de taalwetgeving en dat het hun enkel een Nederlandstalig afschrift van de oorspronkelijk in het Nederlands gestelde akte kon bezorgen.

Het desbetreffende bewijs van eensluidend afschrift werd daarentegen wel in het Frans gesteld.

*
* *

Op de vraag van de VCT om inlichtingen, antwoordt de Dienst Familierecht van het ministerie van Justitie het volgende:

"De huwelijksaangifte werd in de artikelen 63 en 64 van ons Burgerlijk Wetboek ingevoerd door de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk. De akte van huwelijksaangifte is een gewoon proces-verbaal dat wordt opgemaakt om te constateren dat de aangifte, een formaliteit die het huwelijk voorafgaat, wel degelijk werd gedaan.

De huwelijksaangifte is geen eigenlijke handeling van de burgerlijke stand want zij oefent geen enkele invloed uit op de "stand" van de personen.

De huwelijksaangiften worden ingeschreven in een enkel register, dat op het einde van ieder jaar wordt neergelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg (artikel 63, § 2, van het Burgerlijk Wetboek). De circulaire van 17 december 1999 betreffende de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk leidt daaruit af dat het register van de huwelijksaangiften wezenlijk geen register van de burgerlijke stand is in de strikte zin van het woord."

*
* *

Volgens de dienst Familierecht is de akte van huwelijksaangifte dus gewoon een proces-verbaal.

Conform artikel 10 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), gebruikt iedere plaatselijke dienst van het Nederlandse taalgebied in zijn binnendienst uitsluitend de taal van het gebied.

Derhalve moest het document worden opgesteld in het Nederlands en is de klacht ongegrond.

Dit advies wordt gestuurd aan de klagers.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS